

Veleseržena gospodična!

Precična vam hvala za vašo
prijaznost in ljubekost, da ste
mi poslali "Ukoto", kakor tudi za
prijazno dopisnico!

Pravugajami, da ne rabite
knjige tako hitro nazaj; časa
nimam namreč sedaj baš preveč,
ker moram nekoliko studirati in
zato le po malem čitam. Če mi
ne bode poprej mogoče, venem
vam knjigo iz Dunaja; jo-li smem
tako dolgo obdržati? —

Hvala tudi za poslano "Edinost"!

Na ves glas sem se smijal, ču-
tajoč Mariino obrambo. Pion-
inerritno mu je povedala, dasi
po mojem mnenju stvar ni bila
vredna takega odgovora. Zlasti
mi je ugajala opazka, da je go-
vorila nalasč afektivano, Rec
je bil i on afektivan. Bravo,
stem je zadela verno, in si meri
se dobro zdi, da mu to še kdo dru-
gi pove, nesamo jaz. Govorkar je
namreč v istini silno domišljav,
nečimern in afektivan. Vsak
tenoter izvele svoje žepno ogle-
dalec in si fika svoje sentiment-
talno plave kodes". Nu, pa
naj si domišljuje, saj je res velik

talent, fulminanten stilist in
peav duhovit pisatelj, tako da
seveda v tej točki prekaša g.
Mariita — to ostane vreda med
nama, Rajne! — toda zato mi
treba drugih, ki znajo manj,
smešiti! In to slabost ima Gov-
kar. Njemu ne zadostuje zavest,
da ume več, nego kdo drugi, on
zahteva tudi, da se mu dotični R
upogne. Povedal sem mu če
večkrat v lice, da bi nemogel se
občevati z njim, ako bi se vedel tu-
di proti meni tako ošabno kakor
proti drugim. Tako mu vedno
malo stežjem greben. — Ni
sicer lepo, da tako pišem o svojern

Tovarišu in prijatelju; toda če
mu priznam in celo ogranjam
njegove veline, lahko omenim
tudi njegove slabosti, glasti če
sem toli odkritosrčen, da mu je
tudi o obraz povem. — Saj je
tudi sebe imeritno naslikal —
kot genialnega lahkoživeca! —

Ali je bila Marija in istini žuda?
Sedaj se je menda že potolažila.
Pačim, izročite ji o priliki moj
pogled in poklon.

Težko, dajte i Pavlinka o-
glasila, da bi imela ona več
njokca. Jezila in togotila se bode
na tistem, govorkarju um pa je
svetoval, da ji ne pojde več pred
njo, sicer mu izpraska oči.

Sedaj pa kratko filologično
rpašanje. Ali je to dialektična
posebnost v Tržaški okolici, da
pišete vedno „udobiti“? Edinosti
namreč vedno tako piše, in sedaj sem
zapažil to tudi pri Vas. Ali se tudi
govori tako? Oprostite mi, da
Vas muim s ta Rimmi strašim, toda
zarima me, če sem zapažil to
posebnost pri Tržičanih. Menda
se ne bodete hudovali kakor Mlačič
radi „má“; moj namen ni Ru-
tika, temveč informacija zame.

Ana, kakor sem izročil popdcer,
mi je pravila, da ste romali na
neko goro. Izvestno niste imeli
ugodnega vremena in omiloval
sem Vas že radi tega. Tudi
nam se ne godi bože. Za jutro

je napovedana v žalu dirka;
dormim pa, da bi se mogla vesti.
ti, ker so tla premeška.

V št. Pavlu je sedaj vse mieno.
Razburkani valovi so se že po-
legli in zdi se mi, kakor bi sploh
ne bili imeli tega nepotrebnege
boja. Tudi Beglec je miren in
čaka, ga bodo li sprejeli na
Vranstem ali ne. Nastali sta
namreč radi njega dve stranki,
jedna za, jedna proti, in sedaj je
vprašanje, katere zmaga. Bog ga
nevi!

Dovekar je bil pred kratkim
kol zadnja priča v moji pravdi
zarličan. Protestiral je in ni nič.
saj izpovedal. Kaj bo sedaj, ne vem.

Ali je gospod brat že odšel na
Dunaj? Kakar pridem gori -
into menda sedi oktobra - o-
bitičernga gotovo. J. Janicek je
včeraj preveril; k neki se mu ni
čisto nič zgodilo.

Staviti se zahtevajoje pozdrave
in Vas istotako srčno pozdravljajo.

Z iskrenim pozdravom in odličnim
spoštovanjem

Vam

ves udani

— 12 V. D. D. —